



امنیت حافظت در پر ابر آسمان ایران

مجله سنجش و ایمنی پرتو، جلد ۶، شماره ۱، زمستان ۱۳۹۶



## اندازه‌گیری طیف انرژی پرتوهای ایکس سخت توکامک دماوند با استفاده از یک طیف‌سنج تابش ترمی

مهسا معظمی قمصری<sup>۱</sup>، احمد رمضانی مقدم آرانی<sup>۱\*</sup>، اردوان کوهی<sup>۲</sup>، بنفشه پورشهاب<sup>۲</sup>، چاپار رسولی<sup>۲</sup> و فاطمه شاکری<sup>۱</sup>

<sup>۱</sup>دانشکده فیزیک، دانشگاه کاشان، کاشان، اصفهان، ایران.

<sup>۲</sup>پژوهشکده فیزیک پلاسما و گذاخت هسته‌ای، پژوهشگاه علوم و فنون هسته‌ای، سازمان انرژی اتمی ایران، تهران، ایران.

\*اصفهان، دانشگاه کاشان، دانشکده فیزیک، کد پستی: ۸۷۳۱۷۵۳۱۵۳

پست الکترونیکی: ramezamo@kashanu.ac.ir

چکیده

هدف از این پژوهش، طراحی و امکان‌سنجی ساخت یک طیف‌سنج برای اندازه‌گیری طیف انرژی پرتوهای ایکس سخت خروجی از توکامک دماوند می‌باشد. در این طرح مجموعه‌ای از فیلترهای سربی با افزایش انرژی قطع و دزیمترهای ترمولومینسانس GR-200 مورد استفاده قرار گرفتند. در روش ارائه شده، با استفاده از اصل برهم‌نگی، معادله ماتریسی بین طیف انرژی پرتوهای ایکس سخت توکامک دماوند و دز جذبی در دزیمترهای ترمولومینسانس استخراج شد و مقادیر ماتریس ضرایب این معادله، با شبیه‌سازی مسئله توسط کد محاسباتی MCNPX، به دست آمد. پرتودهی توسط دستگاه توکامک دماوند انجام گرفت و طیف انرژی پرتوهای ایکس سخت خروجی از توکامک دماوند با اعمال روش‌های بازیابی و مجموعه نظری اندازه‌گیری شد. نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که ابزار تشخیصی ساخته شده می‌تواند به عنوان یک طیف‌سنج فوتون مناسب برای بازیابی طیف انرژی پرتوهای ایکس سخت توکامک دماوند در بازه انرژی  $2 \text{ keV}$  تا  $100 \text{ MeV}$  مورد استفاده قرار گیرد.

**کلیدواژگان:** توکامک دماوند، پرتوهای ایکس سخت، الکترون‌های گریزان، ابزار تشخیصی پرتو ایکس، کد محاسباتی مونت کارلو، طیف‌نگاری انرژی.

### ۱. مقدمه

الکترون‌های گریزان<sup>۱</sup> الکترون‌هایی هستند که سرعت حرکت آنها در داخل پلاسما بسیار بیشتر از سرعت حرکت الکترون‌های حرارتی پلاسما می‌باشد، به طوری که تحت هیچ

با توجه به اهمیت تابش ترمی در دستگاه‌های توکامک از جمله توکامک دماوند، در این کار تابش ترمی حاصل از الکترون‌های گریزان مورد بررسی قرار گرفت.

<sup>۱</sup> Runaway electrons

پلاسما به جریان گریزان می‌شود [۵-۶]. هر یک از الکترون‌های گریزان می‌توانند تا چندین مگا الکترون‌ولت انرژی حمل کنند. به دلیل کوچک بودن مناطق برخوردی که در محدوده چند ده سانتی‌مترمربع است، این الکترون‌ها می‌توانند به طور قابل ملاحظه‌ای از عمر اجزای مجاور با پلاسما بکاهند و یا حتی موجب تخریب موادی شوند که برای محافظت دیواره به کار برده شده‌اند [۶]. همچنین در تخلیه‌های گریزان که تمام جریان تخلیه توسط الکترون‌های گریزان حمل می‌شود، در لحظات وقوع ناپایداری‌های parail-poguts [۷] ستون پلاسما در زمان کوتاه با دیواره محفظه برخورد می‌کند. در طول این فاز به دلیل تابش ترمیزی الکترون‌های گریزان در نزدیکی اتم‌های سنگین دیواره و محدودکننده<sup>۳</sup>، گسیل پرتوهای ایکس سخت اتفاق می‌افتد. بنابراین تابش ایکس سخت یکی از آثار ثانویه الکترون‌های گریزان می‌باشد که به‌وسیله آن می‌توان اطلاعات مهمی در مورد این الکترون‌ها در طول جریان پلاسما به دست آورد [۸]. توکامک دماوند یک توکامک تحقیقاتی کوچک با سطح مقطع غیر دایروی است، که شامل دستگاه‌های تشخیصی متعدد و سیستم کنترل کننده مکان پلاسمای فعال می‌باشد که برای پژوهش در زمینه گداخت هسته‌ای طراحی و ساخته شده است [۹].

در این مقاله هدف آن است که طیف انرژی پرتوهای ایکس سخت خروجی از توکامک دماوند اندازه‌گیری شود. اندازه‌گیری طیف انرژی به دو روش فعال و غیرفعال صورت می‌گیرد. با توجه به اینکه نقاط مختلف توکامک دارای شدت‌ها و طیف‌های مختلفی می‌باشد مطالعه طیف انرژی با استفاده از ابزارهای اندازه‌گیری فعال با محدودیت‌های مهمی مواجه می‌شود. زیرا برای اندازه‌گیری همزمان شدت پرتوهای ایکس سخت در زوایای فضایی مختلف تعداد زیادی آشکارساز مورد نیاز است و این آشکارسازها در فواصل نزدیک به دستگاه که

نیروی اصطکاکی برای کاهش انرژی قرار نمی‌گیرند. این مسئله باعث می‌شود این الکترون‌ها تا حد انرژی‌های نسبیتی، شتاب بگیرند. دو نوع ساز و کار تولید الکترون‌های گریزان در پلاسما با اعمال میدان الکتریکی وجود دارد. اولی فرآیند دریسر<sup>۱</sup> است [۱] که توسط پخش برخوردی الکترون‌ها با یون‌ها در فضای سرعت با سرعت‌های بالاتر از یک حد بحرانی، که نیروی الکتریکی بر نیروی اصطکاک ناشی از برخوردها غلبه می‌کند، ایجاد می‌شود. در برخورد الکترون‌ها بخشی از انرژی الکترون تلف می‌شود. بنابراین در این برخوردها، نیروی غیرپایستار روی الکترون کار انجام می‌دهد و ما اثرات این نیروی غیرپایستار را در شباهت با آثار نیروهای غیرپایستار در مکانیک، نیروی اصطکاک می‌نامیم. ساز و کار دوم تولید الکترون‌های گریزان در اثر برخوردهای نزدیک الکترون‌های پرانرژی موجود با الکترون‌های حرارتی پلاسما است که اولین بار توسط سوکولوف<sup>۲</sup> مطرح شد [۲]. این فرآیند، بهمنی با ثابت زمانی  $\tau_{ave} \propto E^{-1}$  فراهم می‌کند [۳].

ماشین توکامک در معرض گونه‌های مختلفی از ناپایداری‌های ماکروسکوپیک قرار دارد. در برخی موارد پلاسما ناپایداری‌ها را تعديل می‌کند به‌طوری که اختلال اساسی در نتایج عملیات به وجود نمی‌آید، اما در مورد خاصی از ناپایداری‌ها به نام گسیختگی، ناپایداری به تخریب پلاسما منتهی می‌شود به شکلی که بازیابی مجدد آن امکان‌پذیر نیست. در طول یک گسیختگی، انرژی ذخیره شده در پلاسما به دلیل فقدان محصورسازی به سرعت در دیواره محفظه و ادوات موجود در داخل محفظه تخلیه می‌شود. اخیراً مشخص شده است که فرآیند بهمنی نقش مهمی را در طول گسیختگی‌ها، وقتی که یک میدان الکتریکی چنبره‌ای بزرگ به صورت القائی تولید می‌شود، ایفا می‌کند که این امر منجر به تبدیل جریان

<sup>1</sup> Dreicer

<sup>2</sup> Sokolov

## ۲. تئوری آزمایش

طیف تابش ترمزی به طور معمول با روش‌های فوتوهسته‌ای<sup>۱</sup> و فیلترکردن تفاضلی<sup>۲</sup> اندازه‌گیری می‌شود. روش فوتوهسته‌ای [۱۱-۱۲] به فوتون‌هایی با انرژی بالاتر از  $5 \text{ MeV}$  محدود می‌شود. زیرا سطح مقطع برهمکنش فوتوهسته‌ای در انرژی‌های کمتر از  $5 \text{ MeV}$  به سرعت کاهش می‌یابد. روش فیلترکردن تفاضلی [۱۳] با استفاده از تعداد زیادی فیلتر با ضخامت‌های مختلف و اندازه‌گیری شار فوتون‌های خروجی از فیلتر کار می‌کند. شار فوتون با روش‌های غیرمستقیم مانند دزیمترهای ترمولومینسانس، صفحه عکس و دیودهای پین<sup>۳</sup> اندازه‌گیری می‌شود. مطالعات انجام شده بر روی توکامک دماوند نشان می‌دهد که انرژی بخش  $500 \text{ keV}$  تا  $1 \text{ MeV}$  بوده و حتی از  $1 \text{ MeV}$  هم فراتر می‌رود [۱۴]. در این تحقیق برای اندازه‌گیری طیف انرژی تابش ترمزی ناشی از الکترون‌های گریزان توکامک دماوند از روش فیلتر کردن تفاضلی استفاده شده است.

بنابر اصل برهمنهی یا جمع آثار، مقادیر دز جذبی در دزیمترهای ترمولومینسانس پشت هر فیلتر برابر با مجموع شدت فوتون‌های تولید شده توسط هر یک از  $n$  بازه انرژی طیف پرتوهای ایکس سخت توکامک دماوند به صورت جداگانه می‌باشد. بنابراین با گستره‌سازی و تقسیم‌بندی طیف انرژی پرتوهای ایکس سخت توکامک دماوند به  $n$  گروه انرژی و ثبت دز جذبی مربوط به هر گروه توسط دزیمترهای ترمولومینسانس، طیف پرتوهای ایکس سخت قابل بازیابی است. این توضیحات می‌تواند به شکل ماتریسی رابطه  $1$  نشان داده شود:

اغلب مطالعات در آن نواحی صورت می‌گیرد به اشباع می‌رسند. همچنین نصب تعداد زیادی آشکارساز در اطراف توکامک هزینه‌بر نیز می‌باشد، لذا برای بررسی طیف انرژی پرتوهای ایکس سخت گسیلی توکامک دماوند از ابزارهای تشخیصی غیرفعال استفاده شد.

این تحقیق به طراحی و ساخت یک سامانه آشکارسازی غیرفعال برای اندازه‌گیری طیف انرژی پرتوهای ایکس سخت اختصاص دارد. با توجه به کوتاه بودن مدت زمان گسیل این پرتوها به یک سامانه تشخیصی نیاز است که بتواند در این پهنهای زمانی بیشترین داده را ثبت کند. بنابراین در میان ابزارهای غیرفعال حساس به پرتو ایکس، دزیمتر ترمولومینسانس (LiF:Mg,Cu,P) (GR-200) با ترکیب معین انتخاب و به کار گرفته شد. سامانه تشخیصی ساخته شده با استفاده از فیلترهای سربی با ضخامت‌های مختلف و دزیمترهای ترمولومینسانس انتخابی می‌تواند به عنوان یک طیف سنج فوتون مناسب برای بازیابی طیف تابش ترمزی توکامک دماوند به کار گرفته شود.

در این مقاله ابتدا فاز نظری روش به کار گرفته شده برای بازیابی طیف انرژی بیان می‌شود. ماتریس تبدیل با شبیه‌سازی کد MCNPX [۱۰] محاسبه و اعتبارسنجی آن برای بازیابی طیف انرژی فرضی مورد بررسی قرار می‌گیرد. شرح ابزار، طراحی و ساخت سیستم تشخیصی مورد استفاده در آزمایش معرفی می‌گردد. در ادامه به شرح شرایط و روش آزمایش و تحلیل داده‌های آزمایشگاهی پرداخته می‌شود و در بخش آخر دو روش ریاضی برای بازیابی طیف انرژی معرفی می‌شود و پس از بررسی نتایج محاسبات طیف انرژی پرتوهای ایکس سخت خروجی از توکامک دماوند گزارش می‌گردد.

<sup>1</sup> Photonuclear techniques

<sup>2</sup> Differential filtering

<sup>3</sup> PIN Diode

$$A = R \times Y \quad (3)$$

که در آن  $R$  ماتریس ضرایب برای تبدیل طیف تابش ترمزی الکترون‌های گریزان به مقادیر دز جذبی می‌باشد. رابطه ۳ نشان می‌دهد که دز جذبی در دزیمترهای ترمولومینسانس برابر با مجموع دز تولید شده بهوسیله‌ی طیف پرتوهای ایکس سخت توکامک در  $n$  گروه انرژی است. با توجه به رابطه ۳ دز جذبی پشت آمین فیلتر می‌تواند توسط رابطه زیر نمایش داده شود:

$$A_i = R_{i1}Y_1 + R_{i2}Y_2 + \dots + R_{in}Y_n \quad (4)$$

### ۳. محاسبه ماتریس تبدیل $R$

به منظور محاسبه ماتریس تبدیل  $R$  طیف انرژی پرتوهای ایکس سخت توکامک دماوند به ۱۰ گروه انرژی تقسیم‌بندی شد. دز مربوط به هر گروه انرژی پس از عبور از ۱۶ ضخامت مختلف سیستم تشخیصی طراحی شده، در TLD‌ها ذخیره می‌شود. با استفاده از کد MCNPX چشم فوتون‌های تک انرژی، برهمکنش فوتون با هدف جامد، هندسه ابزار تشخیصی و TLD‌ها با به‌کارگیری ابعاد دقیق، چگالی مواد و سطح مقطع‌ها به طور کامل شبیه سازی شدند و ضرایب ثابت ماتریس تبدیل  $R_{16 \times 10}$  محاسبه گردید. در این راستا کد برای تعیین ۱۶۰ مؤلفه ماتریس  $R$  اجرا شد. در کلیه محاسبات انجام شده توسط کد MCNPX خطأ کمتر از ۱ درصد می‌باشد.

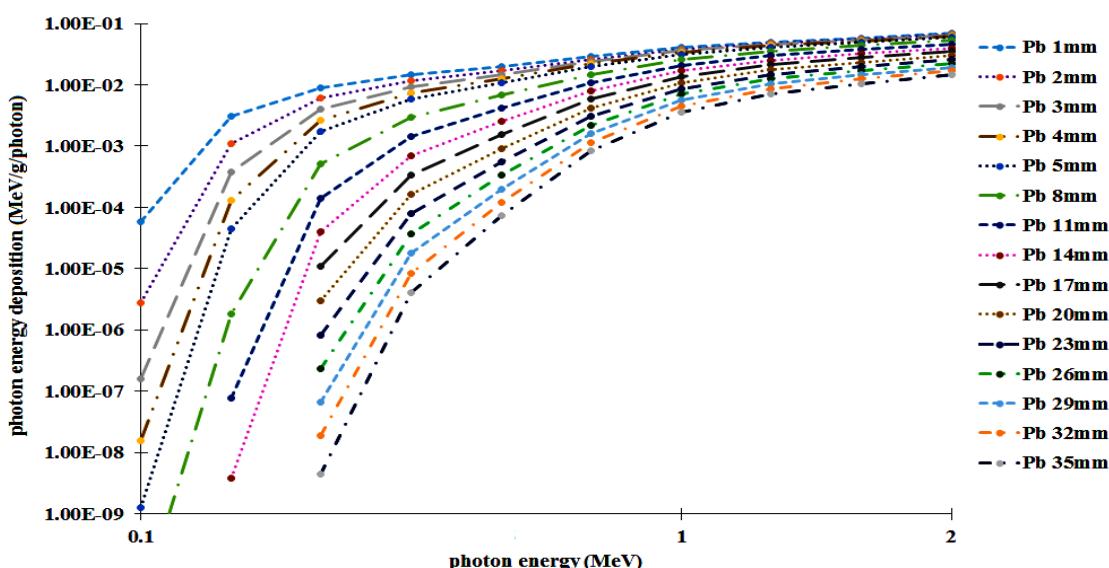
شکل ۱ منحنی پاسخ انرژی ذخیره شده در دزیمترها پس از عبور از ضخامت‌های مختلف فیلتر سربی می‌باشد که در آن هر خط نمایانگر ضخامت مختلف فیلتر سربی است که در طراحی نهایی ابزار تشخیصی، به‌کارگرفته شده‌اند. منحنی پاسخ نشان می‌دهد که ابزار تشخیصی طراحی شده قادر به جداسازی انرژی فوتون‌ها در بازه انرژی مورد نظر است.

$$\begin{bmatrix} X_1 \\ X_2 \\ \vdots \\ X_i \\ \vdots \\ X_m \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} B_{11} & B_{12} & \dots & B_{1n} \\ B_{21} & B_{22} & \dots & B_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \vdots & \vdots & B_{ij} & \vdots \\ \vdots & \vdots & \dots & \vdots \\ B_{m1} & B_{m2} & \dots & B_{mn} \end{bmatrix} \times \begin{bmatrix} Y_1 \\ Y_2 \\ \vdots \\ Y_j \\ \vdots \\ Y_n \end{bmatrix} \quad or \quad X = B \times Y \quad (1)$$

که در آن  $X$  ماتریس شدت طیف پرتوها پشت هر فیلتر،  $Y$  ماتریس شدت طیف تابش ترمزی ناشی از الکترون‌های گریزان توکامک و  $B$  ماتریس ضرایب برای تبدیل طیف تابش ترمزی ناشی از الکترون‌های گریزان به طیف تابش پرتوها پشت هر فیلتر می‌باشد. ضرایب  $B_{ij}$  اثر نسبی پرتوهای ایکس سخت آمین گروه انرژی روی پرتوهای تولید شده پس از عبور از آمین فیلتر می‌باشند. دز جذبی در دزیمترهای ترمولومینسانس پشت هر فیلتر برابر با مجموع دز تولید شده به‌وسیله تمام گروه‌های انرژی می‌باشد که توسط رابطه ۲ توضیح داده شده است:

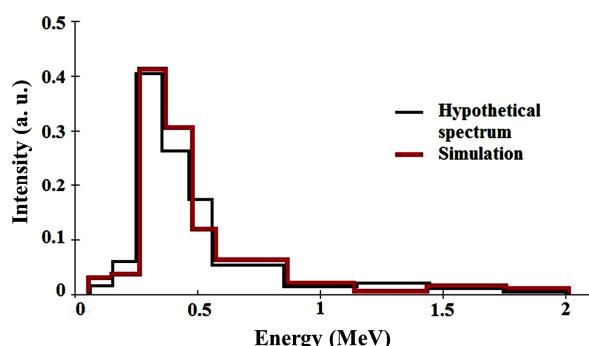
$$\begin{bmatrix} A_1 \\ A_2 \\ \vdots \\ A_i \\ \vdots \\ A_m \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} D_{11} & D_{12} & \dots & D_{1m} \\ D_{21} & D_{22} & \dots & D_{2m} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \vdots & \vdots & D_{ij} & \vdots \\ \vdots & \vdots & \dots & \vdots \\ D_{m1} & D_{m2} & \dots & D_{mm} \end{bmatrix} \times \begin{bmatrix} X_1 \\ X_2 \\ \vdots \\ X_j \\ \vdots \\ X_m \end{bmatrix} \quad or \quad A = D \times X \quad (2)$$

که در آن  $A$  ماتریس دز جذبی پشت فیلترها است که توسط دزیمترهای ترمولومینسانس اندازه‌گیری می‌شود.  $D$  ماتریس ضرایب برای تبدیل طیف پرتوها پشت هر فیلتر به مقادیر دز جذبی می‌باشد.  $D_{ij}$  اثر نسبی تابش آمین گروه انرژی روی دز جذبی توسط دزیمتر ترمولومینسانس پشت آمین فیلتر است. تفاوت بین المان‌های ماتریس  $D$  وابسته به ضریب جذب مواد فیلتر و پاسخ دز آشکارسازهای ترمولومینسانس به انرژی فوتون‌ها می‌باشد. برای ایجاد رابطه‌ی بین طیف تابش ترمزی ناشی از الکترون‌های گریزان توکامک و مقادیر دز جذبی از رابطه ۱ و ۲ استفاده شد. ماتریس  $A$  به شکل زیر می‌باشد:



شکل (۱): منحنی پاسخ انرژی به جامانده در TLDها به عنوان تابعی از انرژی فوتون و ضخامت فیلترها که در کد MCNPX شبیه سازی شد.

#### ۴. اعتبار سنجی محاسبات با کد MCNPX



شکل (۲): مقایسه طیف چشمی فرضی و طیف شبیه‌سازی شده.

#### ۵. ابزار و روش‌ها

##### ۱.۵. دزیمترهای ترمولومینسانس<sup>۱</sup> (TLD)

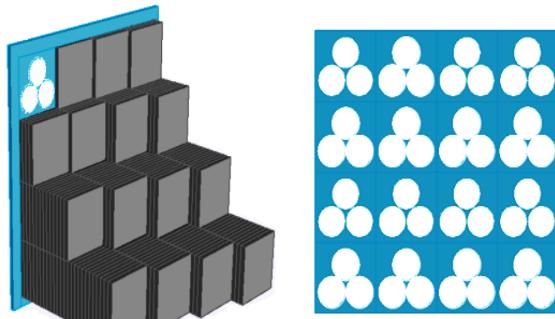
در این مقاله، برای اندازه‌گیری طیف انرژی پرتوهای ایکس سخت گسیل شده از توکامک دماوند از روش اندازه‌گیری محلی دز استفاده شده است. استفاده از این روش مطالعه تابش را با دقت و تمرکز بالا ممکن می‌سازد. در این کار تحقیقاتی برای اندازه‌گیری دز تابش ایکس سخت از ۵۰ عدد دزیمتر ترمولومینسانس LiF:Mg,Cu,P، تحت نام تجاری GR-200

پس از محاسبه ماتریس تبدیل، یک اعتبار سنجی با استفاده از کد MCNPX و یک سری روش محاسباتی انجام گرفت. به این منظور از یک طیف فوتون فرضی استفاده شد. چشمی فوتون با طیف فرضی، فیلترها و TLDها به طور کامل در کد شبیه‌سازی شدند و ماتریس A برای یک هندسه ثابت محاسبه گردید.

ردیابی ذرات در کد MCNPX شامل تمام برهمنکنش‌هایی است که ممکن است برای ذرات اتفاق بینند، (برهمنکشن کولنی، پس پراکنی و غیره)، بنابراین تمام فرآیندهای ممکن در محاسبه ماتریس A برای بازیابی طیف انرژی چشمی در نظر گرفته شده است. با قرارگیری ماتریس تبدیل R و A در رابطه ۳ طیف انرژی چشمی فرضی محاسبه شد. شکل ۲ نشان می‌دهد که طیف چشمی تطابق بسیار خوبی با طیف شبیه‌سازی دارد. تفاوت بین دو طیف کمتر از ۷٪ است که به طور صریح اعتبار روش به کار گرفته شده برای بازیابی طیف آزمایشگاهی را تأیید می‌نماید.

<sup>1</sup> Thermoluminescence Dosimetry

با یکدیگر بر همنهی نداشته باشند. در شکل ۳ مکعب‌ها با ارتفاع مختلف نماینده فیلترهای سربی و دایره‌های سفید نماینده دزیمترهای نصب شده است.



شکل (۳): نمایی از سامانه تشخیصی ساخته شده.

استفاده شده است. این دزیمتر بهترین کارایی را در بازه انرژی مورد نظر داشته و به دلیل اندازه کوچک آن قابلیت اندازه‌گیری محلی دز را دارا می‌باشد [۱۵]. قبل از شروع آزمایشات به منظور آماده‌سازی TLD‌ها، فرآیند بازپخت<sup>۱</sup> به مدت ۱۰ دقیقه در دمای ۲۴۰ درجه سانتی‌گراد داخل کوره انجام گرفت. سپس TLD‌ها تحت تابش یکنواخت چشمۀ  $^{137}\text{Cs}$  قرار گرفتند و با قرائت دزیمترها ضریب حساسیت (ECC<sup>۲</sup>) مربوط به هر TLD محاسبه شد. برای تعیین فاکتور کالیبراسیون ۱۸ عدد TLD تحت تابش یکنواخت چشمۀ  $^{137}\text{Cs}$  با دزهای مختلف قرار گرفتند و به این ترتیب فاکتور کالیبراسیون با استفاده از روابط مربوطه محاسبه گردید.

## ۶. شرح آزمایش

توکامک دماوند از دسته توکامک‌های کوچک با سطح مقطع D شکل است که تحت ناظارت پژوهشکده فیزیک پلاسما و گداخت هسته‌ای وابسته به پژوهشگاه علوم و فنون هسته‌ای سازمان انرژی اتمی ایران قرار دارد. در شکل ۴ نمایی از توکامک دماوند نشان داده شده است. این توکامک دارای شعاع اصلی ۳۶ cm، شعاع فرعی ۷ cm و کشیدگی سطح مقطع پلاسما ۱-۱/۴ می‌باشد. پهنه‌ای زمان جریان پلاسما حدود ۲۲ ms بوده، بیشینه جریان پلاسما حدود ۴۰-۳۵ kA و بیشینه میدان مغناطیسی چنبره‌ای ۱/۲ Tesla می‌باشد. در توکامک دماوند با توجه به گرمایش اهمی و میدان الکترویکی چنبره‌ای القایی، الکترون‌های گریزان می‌توانند در طول هرشات تولید شوند. میدان الکترویکی بحرانی برای تولید الکترون‌های گریزان حدود  $1 \text{ Vm}^{-1/2}$  و سرعت بحرانی  $V \approx 0.9c$  محسوبه شده است [۱۶]. الکترون‌های گریزان در آغاز تحت ساز و کار دریسر تولید و سپس با ساز و کار بهمنی تکثیر می‌یابند. یکی از مهم‌ترین نواحی در توکامک دماوند، ناحیه محدود کننده است، زیرا الکترون‌های گریزان بیشترین شانس را برای

## ۲.۵. ساخت سامانه تشخیصی

طرحی از طیفسنج تابش ترمی ساخته شده در شکل ۳ نشان داده شده است. طرح پیشنهادی بر مبنای جذب انرژی پرتوهای ایکس سخت در دزیمترهای ترمولومینسانس پس از عبور از فیلترهای مختلف سرب می‌باشد. مفهوم فیلتراسیون مستلزم آن است که شار تابش ترمی ناشی از الکترون‌های گریزان از نظر فضایی روی ابزار تشخیصی ساخته شده یکنواخت باشد. بنابراین انتخاب دقیق ابعاد فیلترها بسیار مهم و ضروری است.

طیفسنج شامل ۱۵ ضخامت مختلف از فیلتر سربی می‌باشد. ابعاد هر قطعه سرب  $10 \times 10 \times 1 \text{ mm}^3$  درنظر گرفته شد و برای ساخت ۱۵ فیلتر مورد نظر، ۲۵۷ قطعه سرب با مشخصات ذکر شده به کار گرفته شد. با توجه به ابعاد فیلترها و با هدف محاسبه دز نقطه‌ای و ثبت بیشترین داده، پشت هر فیلتر سه عدد TLD تعییه شده است. چیدمان TLD‌ها به گونه‌ای است که در کمترین فاصله از یکدیگر قرار گرفته و

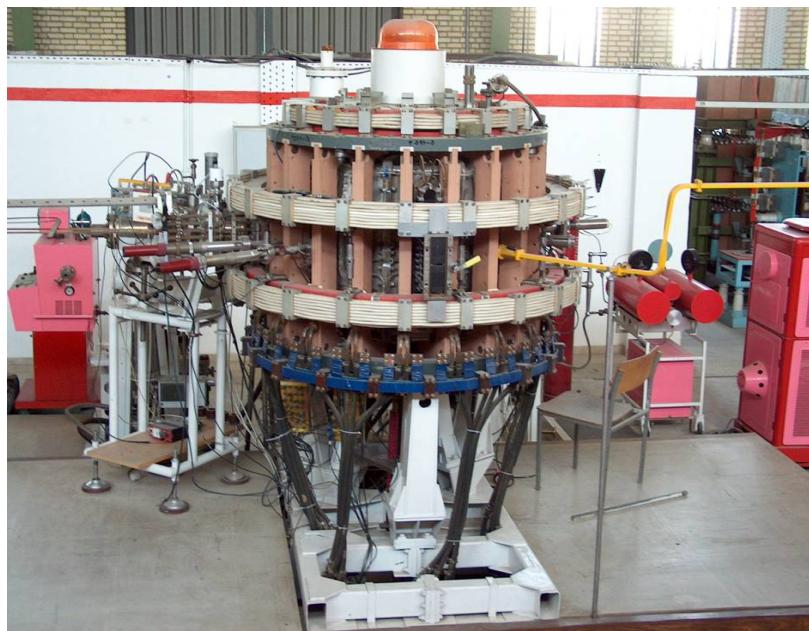
<sup>۱</sup> Annealing

<sup>۲</sup> Element Correction Coefficient

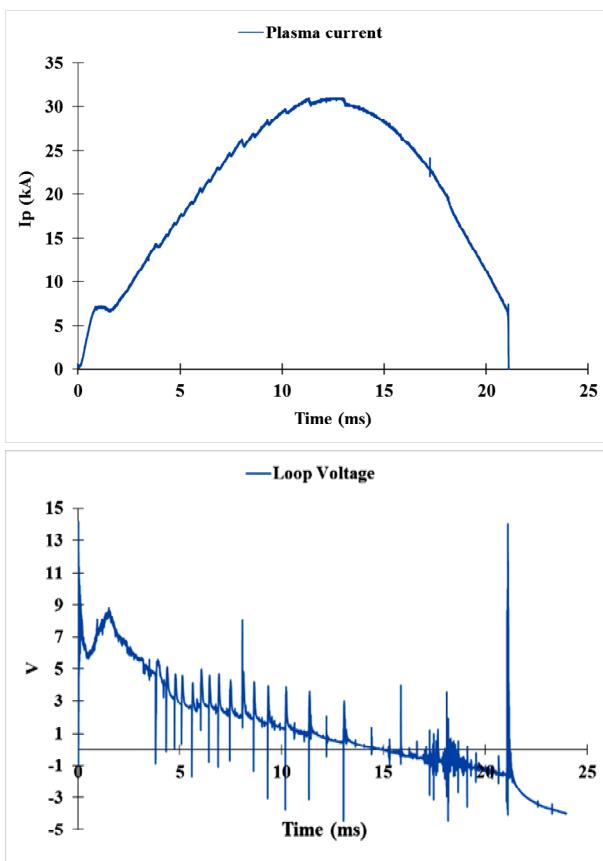
ناحیه محدودکننده، پروب‌های مغناطیسی و محدوده‌های اتصال بخش‌های محفظه خلاء تا  $30 \text{ mSv}/\text{shot}$  گزارش شده است

برخورد مستقیم با آن دارند. در اندازه‌گیری شده در

[۱۷]

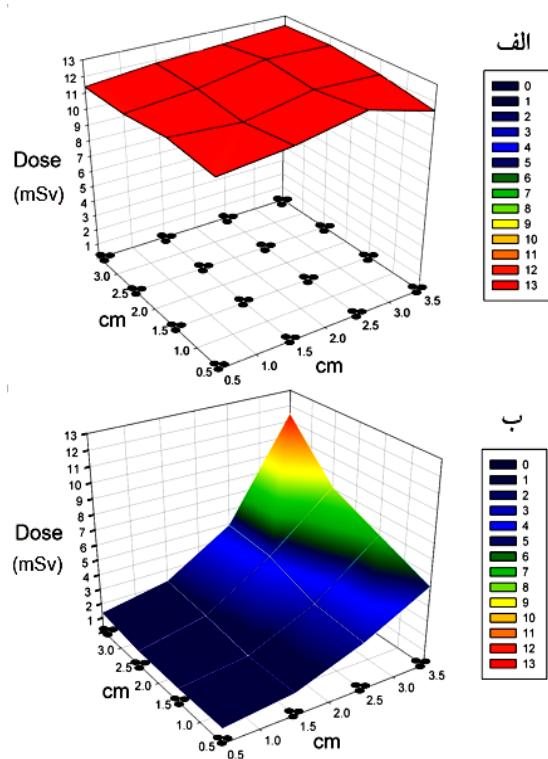


شکل (۴): نمایی از توکامک دماوند.



شکل (۵): تحول زمانی جریان پلاسمما و ولتاژ حلقه.

در توکامک دماوند دو محدودکننده ثابت و متحرک وجود دارد که تحت زاویه چنبره‌ای  $189^\circ$  از یکدیگر جدا شده‌اند. محدودکننده ثابت و متحرک به ترتیب در زاویه‌ی چنبره‌ای  $297^\circ$  و  $108^\circ$  قرار گرفته‌اند. برای مطالعه طیف پرتوهای ایکس سخت، طیفسنج ساخته شده در فاصله  $1 \text{ m}$  از محدودکننده ثابت و در صفحه استوای توکامک قرار گرفت. پرتودهی به ازای  $30$  شات در  $3$  نوبت انجام گرفت که جریان پیشینه پلاسمما در آن  $28\text{--}32 \text{ kA}$  می‌باشد. شکل ۵ تحول زمانی جریان پلاسمما و ولتاژ حلقه را برای یک شات نوعی نشان می‌دهد. در فاز اول آزمایشات به منظور اطمینان از اینکه توزیع فضایی و طیفی پرتوهای ایکس سخت در مکان انتخابی برای سیستم تشخیصی یکنواخت است، تعداد  $48$  دزیمتر در موقعیت قراردادی در مقابل محدودکننده قرار گرفتند. نتایج پرتودهی به ازای  $30$  شات از توکامک دماوند ثبت شد.



شکل (۶): توزیع فضایی دز تابش‌های ایکس سخت بر روی صفحه TLD‌های واقع در فاصله  $m$  ۱ توکامک دماوند.

## ۷. بحث و نتایج

در این مرحله به منظور بازیابی طیف انرژی پرتوهای ایکس سخت خروجی از توکامک دماوند از دو روش استفاده شد. روش اول روش غیرمستقیم یا تکرار گاووس‌سایدل<sup>۷</sup> می‌باشد که برای حل دستگاه معادلات خطی به فرم  $Ax = b$  است که در آن  $A$  و  $b$  ماتریس ضرایب معادلات خطی و  $x$  بردار حاوی جواب معادلات خطی است. در این روش فرآیند تکرار تا برآورده شدن شرط همگرایی لازم ادامه یافت [۱۸]. با قرار دادن مقادیر دز جذبی به دست آمده از فاز دوم و سوم آزمایش در رابطه ۳ طیف انرژی پرتوهای ایکس سخت به روش غیرمستقیم گاووس‌سایدل محاسبه شد. شکل ۷ مقایسه بین طیف تابش ایکس سخت ناشی از الکترون‌های گریزان در توکامک دماوند [۱۳] و طیف بازیابی شده با روش تکرار

<sup>7</sup> Gauss-Seidel method

جدول ۱ میزان شارژ بانک‌های خازنی توکامک دماوند در هر شات را نشان می‌دهد. فشار محفظه خلاء در تمامی شات‌ها  $\times 10^{-5}$  Ton می‌باشد.

جدول (۱): میزان شارژ بانک‌های خازنی توکامک دماوند در این پژوهش.

TFB <sup>۱</sup>	FIB <sup>۲</sup>	SIB <sup>۴</sup>	EFB1 <sup>۳</sup>	EFB2 <sup>۴</sup>	SFB1 <sup>۱</sup>	ولتاژ (kV)
۱/۸	۴/۱	۲/۶	۱/۷	۱/۳	۱/۹	

قبل از شروع آزمایشات برای لحاظکردن اثر دز زمینه در محاسبات، تعداد ۲ دزیمتر در یک مکان تحت شرایط نرمال به مدت ۳ روز در محیط آزمایشگاه قرار گرفتند. دز دریافتی توسط تعداد ۵۰ دزیمتر با تمهدیات لازم توسط دستگاه قرائت-گر Harshaw مدل ۴۵۰۰ خوانده شد. توزیع فضایی دز تابش‌های ایکس سخت بر روی صفحه TLD‌های واقع در فاصله  $m$  ۱ توکامک دماوند، در شکل ۶-الف نشان داده شده است.

در فاز دوم آزمایش طیفسنج ساخته شده تحت شرایط آزمایشی ثابت در موقعیت ذکر شده مقابل محدود کننده قرار گرفت. انرژی فوتون‌های ایکس سخت در طول ۳۰ شات پس از عبور از فیلترها در تعداد ۴۸ دزیمتر ذخیره شده و مقادیر دز مربوطه خوانده و ثبت گردید. در شکل ۶-ب کاهش دز جذبی ناشی از فوتون‌های ایکس سخت پس از عبور از ضخامت‌های مختلف فیلتر سربی سیستم تشخیصی نشان داده شده است. در فاز سوم آزمایشات برای حصول اطمینان از صحت داده‌های آزمایشی، فاز دوم مجدداً تکرار گردید و داده‌ها با یکدیگر مقایسه شد.

<sup>1</sup> Shaping Field Bank1

<sup>2</sup> Equilibrium Field Bank2(Slow)

<sup>3</sup> Equilibrium Field Bank1(Fast)

<sup>4</sup> Slow Inductor Bank

<sup>5</sup> Fast Inductor Bank

<sup>6</sup> Toroidal Field Bank

در این روش طیف بازیابی شده در انرژی‌های پایین با طیف آزمایشگاهی مطابقت دارد ولی در انرژی‌های بالا به ازای چندین باره شکست انرژی، شدت پرتوهای ایکس سخت صفر گزارش شده است.

## ۸. نتیجه‌گیری

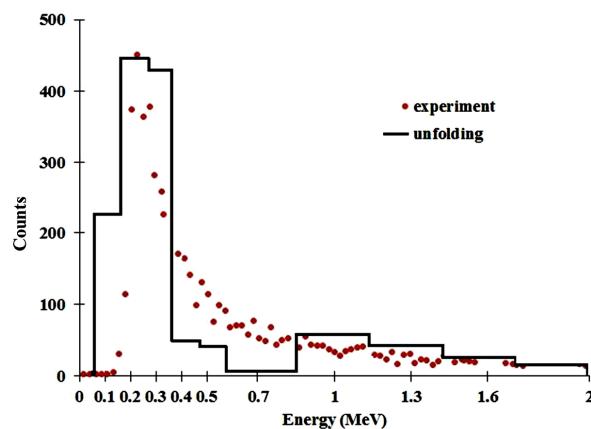
در این کار تحقیقاتی امکان‌سنجی ساخت یک طیفسنج با استفاده از فیلترهای مختلف سرب و دزیمترهای ترمولومینسانس GR-200 برای اندازه‌گیری غیرمستقیم طیف انرژی پرتوهای ایکس سخت خروجی از توکامک دماوند بررسی گردید.

با استفاده از روش به کار گرفته شده بر پایه اصل برهمن‌هی، سهم پرتوهای ایکس سخت در تولید دز جلبی در دزیمترهای MCNPX ترمولومینسانس GR-200 توسط کد شبیه‌سازی محاسبه شد و ضرایب ماتریس تبدیل به دست آمد. صحت این روش با تعریف یک طیف چشمی فرضی توسط کد مذکور و بازیابی آن بررسی گردید. نتایج به دست آمده نشان داد که از این تشخیصی ساخته شده با استفاده از مجموعه نظری، یک راه حل مناسب برای طیفسنجی تابش ترمی ناشی از الکترون‌های گریزان توکامک دماوند ایجاد کرده است. به‌منظور بازیابی طیف انرژی پرتوهای ایکس سخت خروجی از توکامک دماوند از دو روش حل دستگاه معادلات خطی استفاده شد. نتایج محاسبات و اندازه‌گیری‌ها نشان می‌دهد که طیف بازیابی شده به روش گاووس‌سایدل تطابق خوبی با طیف آزمایشگاهی دارد.

## ۹. تشکر و قدردانی

بدین وسیله از جناب آقای دکتر موافقی برای در اختیار گذاشتن برخی از وسائل و دستگاه‌های آزمایشی تشکر و قدردانی می‌شود.

گاووس‌سایدل را نشان می‌دهد. نتایج حاصل از محاسبات نشان می‌دهد که طیف بازیابی شده به روش غیرمستقیم در تمام باره‌های شکست انرژی با طیف آزمایشی مطابقت دارد.

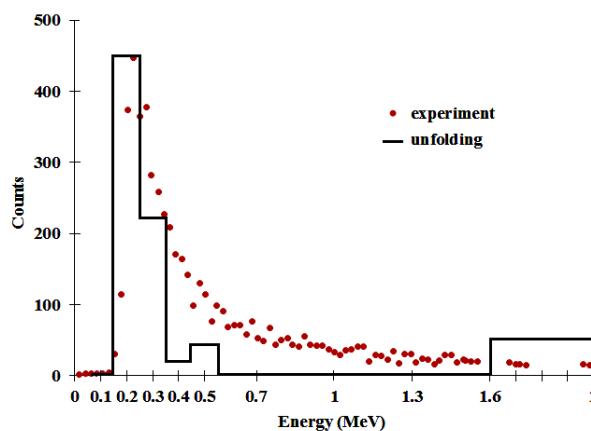


شکل (۷): مقایسه طیف آزمایشی و طیف بازیابی شده به روش گاووس-سایدل

روش دوم حل دستگاه معادلات به روش حداقل مربعات غیر منفی<sup>۱</sup> به صورت رابطه ۵ می‌باشد:

$$\min \|Ax - b\|^2, x \geq 0 \quad (5)$$

از روش فوق برای بازیابی طیف پرتوهای ایکس سخت برای دو سری داده آزمایشگاهی استفاده شد. شکل ۸ مقایسه بین طیف تابش ایکس سخت ناشی از الکترون‌های گریزان در توکامک دماوند و طیف بازیابی شده به روش NNLS را نشان می‌دهد.



شکل (۸): مقایسه طیف آزمایشی و طیف بازیابی شده به روش NNLS

<sup>1</sup> Non Negative Least Square

## ۱۰. مراجع

- [1] H. Dreicer. Electron and ion runaway in a fully ionized gas. I. Phys. Rev, 117(2) (1960) 329–342.
- [2] Y.A. Sokolov. Multiplication of accelerated electrons in a tokamak. JETP Lett, 29(4) (1979) 218–221.
- [3] Yu.K. Kuznetsov, R.M.O. Galvao, V. Bellintanijr, A.A. Ferrira, A.M.M. Fonseca, I.C. Nascimento, L.F. Ruchko, E.A.O. Saettone, V.S. Tsypin and O.C. Usuriage. Runaway discharges in TCABR. Nucl. Fusion, 44 (2004) 631–644.
- [4] P. Helander, L.G. Eriksson and F. Andersson. Runaway acceleration during magnetic reconnection in tokamaks. Plasma Physics and Controlled Fusion, 44 (12B) (2002) 247-262.
- [5] R.D. Gill. Nucl Fusion, 33 (1993) 1613–1625.
- [6] R. Nygren, T. Lutz, D. Walsh, G. Martin, M. Chatelier, T. Loarer and D. Gulihem. J. Nucl. Mater. (1997) 241–243:522–527.
- [7] V.V. Parail and O.P. Pogutse. The kinetic theory of runaway electron beam instability in a tokamak. Nuclear Fusion, 18 (1978) 303–314.
- [8] C. Rasouli, D. Iraji, A.H. Farahbod, K. Akhtari, H. Rasouli, H. Modarresi and M. Lamehi. Rev. Sci. Instrum. 80 (2009) 013503.
- [9] Kurchatov Institute of Atomic Energy. TOKAMAK DAMAVAND AEOI, Moscow, (1994).
- [10] Los Alamos Scientific Laboratory. Group X-6. MCNP : a General Monte Carlo Code for Neutron and Photon Transport. Los Alamos, N.M. : [Springfield, Va.] :Dept. of Energy, Los Alamos Scientific Laboratory, (1979).
- [11] M.A. Stoyer, T.C. Sangster, E.A. Henry, M.D. Cable, T.E. Cowan, S.P. Hatchett, M. Key, M.J. Moran, D.M. Pennington, M.D. Perry, T.W. Phillips, M.S. Singh, R.A. Snavely, M. Tabask and S.C. Wilks. Nuclear diagnostics for petawatt experiments. 72 (2001) 767.
- [12] P. Hatchett, C.G. Brown, T.E. Cowan, E.A. Henry, J.S. Johnson, M.H. Key, J.A. Koch, A.B. Langdon, B.F. Lasinski, R.W. Lee, A.J. Mackinnon, D.M. Pennington, M.D. Perry, T.W. Phillips, M. Roth, T.C. Sangster, M.S. Singh, R.A. Snavely, M.A. Stoyer, S.C. Wilks and K. Yasuike. Electron, photon, and ion beams from the relativistic interaction of petawatt laser pulses with solid targets. Physics of Plasmas, 7 (2000) 2076–2082.
- [13] C. Courtois, A.C.L. Fontaine, O. Landoas, G. Lidove, V. Meot, P. Morel, R. Nuter, E. Lefebvre, A. Boscheron, J. Grenier, M.M. Aleonard, M. Gerbaux, F. Geobet, F. Hannschi, G. Malka, J.N. Scheurer and M. Tarisies. Effect of plasma density scale length on the properties of bremsstrahlung x-ray sources created by picosecond laser pulses. Phys. Plasma, 16 (2009) 013105.
- [14] D. Iraji, C. Rasouli and A.H. Farahbod. Iranian Annual Nuclear Physics Conference, Shahroud University of Technology, Shahroud, Iran, (2006) 28–31.
- [15] A.F. McKeever. Thermoluminescence Dosimetry, Adam Hilger Ltd, Bristol, UK, (1981).
- [16] M. Moslehi-Fard, N. Alinejad. Relation between Hard X-Ray Emission and Runaway Electrons in Damavand Tokamak. J. of Nuclear Sci. and Tech, 48 (2009) 17–23.
- [17] C. Rasouli, B. Pourshahab, S.M. Hosseini-Pooya, T. Orouji and H. Rasouli. Study of runaway electrons using dosimetry of hard x-ray radiation in Damavand tokamak. Rev. Sci. Instrum, 85 (2014) 053509.
- [۱۸] قاسمی، فرشته. شایسته فرد، مریم. روش‌های محاسبات عددی به همراه برنامه‌سازی به زبان C. اصفهان، انتشارات جهاد دانشگاهی واحد اصفهان، (۱۳۸۹).